

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

WATERSPORTVERENIGING

FLEVO

LANGSZIJ

JAARGANG 54
NUMMER 4
SEPTEMBER 2025

FLEVO INFO

Watersportvereniging Flevo / Jachthaven de Knar
Knarweg 2-4-6, 3846 AH Harderwijk

Verenigingsgebouw	Contributie voor 2025	Havenmeester Havenkantoor
Jachthaven de Knar Knarweg 2-4-6 3846 AH Harderwijk tel. 0341-414542 website: www.wvflevo.nl e-mail: info@wvflevo.nl	Gezinslid € 87,40	Yuri Heemskerk tel. 0341 42 32 71
	Lid € 62,95	Kantoor administratie
	Jeugd lid € 37,45	Sylvia Engelgeer-van Aken tel. 0341 79 85 63
	Entreekosten nieuwe leden € 31,50	
Bankrekening w.v. Flevo IBAN: NL38INGB0001000473		voor Duitsland: BIC: INGBNL2A

Ere-leden

Lino Bijnen, Bert Aartsen

Leden van verdienste:

Toos Aartsen-Brink, Jan Kersten, Hannie Megens-Gunsing, Antje Meijer-Brouwer

Bestuur

Voorzitter	Arie van der Meijden	tel. 06 18 01 26 41
Vice-voorzitter & Havencommissaris	Dick Sterken	tel. 06 46 53 00 42
Secretaris / Evenementen Commissie	Co Oskam	tel. 06 55 89 22 68
Penningmeester & Havenadministratie	Hans Duetz	tel. 06 11 34 75 92
Clubhuiscommissaris	Reinier Vissia	tel. 06 20 35 40 42
Commissaris Zeilopleiding / Langszij	Mariette Harmsen	tel. 06 46 08 70 50
Commissaris Zeilwedstrijden	Chris Prast	tel. 06 57 96 87 53
Algemeen bestuurslid / ICT	Willem Verwijs	tel. 06 29 56 55 27

Vertrouwenspersonen

Christie Rappol, 06 22 77 15 35	Jan Rappol, 06 12 30 40 00	tel. 0341 46 00 44
---------------------------------	----------------------------	--------------------

Redactiecommissie

Mariette Harmsen, tel. 06 46 08 70 50	Natascha Verhagen
Marjoleine Brielsman, tel. 0341 41 99 57	Jaap Madern
Vormgeving Langszij	GraphFruits, Koen Hoffmann, tel. 06 53 66 61 64

Inleveren copy en advertenties voor het verenigingsblad Langszij:
Knarweg 2-4-6, 3846 AH Harderwijk, info@wvflevo.nl

LANGSZIJ 4

Van de voorzitter 4

Van de Penningmeester 5

Van de Redactie 5

Van de Havencommissaris 6

Reserveringsformulier 8

Van de clubhuiscommissaris 9

Van de Zeilopleidingen 11

Van motor naar zeil: mijn eerste ervaring onder zeil 12

Van de Coördinator Zeilopleiding 14

WAC 2025, winter is coming... 16

Yuri vertelt... 18

What's in a name 20

Ken je dat, ankeren is zwaar werk 22

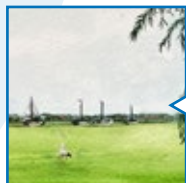

Ervaringen van een lid:
'Held van de haven heeft ons van het zinken behoed' 23

Update
Leerlingen RSG Slingerbos bouwen zonneboot voor Elfstedentocht 24

Even voorstellen: Achter de bar 26

Een avondje Adriana 27

Varen in De Kop van Overijssel 29

Ik schilder mijn vakantie... 36

Het Spook van Pierland 38

Aan boord van 'Tante Jo' 42

Omslagfoto: Sail-In zeilopleidingen 2025

Geen
bericht
is goed
bericht

Vroeger, toen havenmeesters nog een touwtje aangereikt kregen door de schippersvrouw op de voorplecht met het verzoek om dat voor haar om de bolder te leggen. Toen havenmeesters nog op hun gemak tussen het havenkantoor en de ligplaatsen op de steigers wandelden. Toen havenkantoren nog een telefooncel hadden waar je kon bellen indien dat nodig was. Toen bijna niemand elektriciteit van de wal nodig had aan boord en dat ook niet kon krijgen. Dat was vroeger.

Nu hebben de schippersvrouwen geen hulp van de havenmeester meer nodig om het schip af te meren. Met luid gillende boegschroeven zijn de schippers in staat om het schip zelf naar de kant te manoeuvreren, sommige schippers denken zelfs de boegschroef te kunnen gebruiken in plaats van het roer.

En die schippersvrouw op de voorplecht heeft in de loop der jaren het touwtje in haar hand vervangen door een snoer met de vraag aan de havenmeester of er walstroom voorhanden is. En die vraag om walstroom is uiteindelijk nog veranderd in de vraag wat de wifcode is.

En nu stuift de havenmeester als Speedy Gonzales op een elektrische step, met in acht name van de max. snelheid op het haverterrein, van het havenkantoor naar de steigers en visa versa naar het havenkantoor met een mobiele telefoon om z'n nek zodat hij onderweg vragen van aankomende passanten kan beantwoorden.

En nu weer terug naar vroeger, nadat ik u het verschil tussen vroeger en nu op de haven heb voorgehouden, want ik wilde dit verhaal met “vroeger” beginnen.

Als er vroeger geen nieuws was en er derhalve ook niet gecommuniceerd werd, zei men altijd: “Geen bericht is goed bericht”.

En laat nou uitgerekend dit verhaal gaan over het feit dat de voorzitter op dit moment dat hij dit schrijft, geen nieuws voor u heeft. Nou ja, dat het deze zomer het heel druk is met passanten, 40 passanten of meer op één dag is geen uitzondering. En dat Dick Sterken, onze havencommissaris samen met Yuri de havenmeester heel druk is om dit alles, direct of indirect in goede banen te leiden. En dat al de passanten en leden naar wens hun “natje en droogje” in de Kop van de Knar of op het terras kunnen nuttigen. En dat de zeilopleidingen naar behoren verlopen. En dat u elders in deze Langsij van de penningmeester kunt lezen dat de financiën van de haven op orde zijn. Maar dat is waar wij als bestuur en medewerkers van deze haven voor staan en dat we in staat zijn om dit alles te realiseren. En dat vinden wij geen nieuws, wij vinden dat dat zo behoort te zijn. Ik ben er als voorzitter trots op dat we dat voortdurend zo met elkaar doen.

Intussen bent u met het laatste deel van uw vaarplezier bezig en ik wens u nog veel plezier met de tijd die u daar nog voor heeft. En bovenal dat u dat op een veilige manier in gezondheid kan voortzetten.

Arie van der Meijden

VAN DE PENNINGMEESTER

De financiën van de vereniging bevinden zich in rustig vaarwater. De hypotheek bij ING is vernieuwd. Vrijwel alle lig-gelden en contributies voor dit jaar zijn binnen en de inkomsten liggen goed op plan. Wel zien we dat de uitgaven struc-tureel hoger zijn dan begroot. Na een paar jaar zonder verhogingen van con-tributie en liggeld begint de inflatie een hap te nemen uit het resultaat. Er zijn ook wat eenmalige, onverwachte kos-tenposten geweest. Voor de haven, die nu 10 jaar oud is, zijn de kosten voor onderhoud sterk toegenomen. Niettemin is de kaspositie nog sterk genoeg om noodzakelijke investeringen te kunnen doen. Zo hebben wij onlangs een nieuwe botenkar besteld. Als bestuur gaan we de komende maanden nadenken over

hoe we de vereniging op lange termijn financieel gezond willen houden.

Tenslotte wil ik erop wijzen dat degenen die hun lidmaatschap of zomerligplaats voor volgend jaar willen opzeggen dat op tijd en schriftelijk moeten doen. Bedenk daarbij voor het lidmaatschap dat het nieuwe ver-enigingsjaar al op 1 oktober begint. Dit was helaas niet voor iedereen duidelijk waardoor wij dit jaar wat vervelende discussies heb-ben gehad en enkele ligplaatsen een gedeel-te het seizoen onbenut zijn gebleven.

Ik wens iedereen nog een mooie staart van het watersportseizoen.

Met vriendelijke groet
Hans Duetz

VAN DE REDACTIE

Kalender 2026

In 2026 bestaat WV Flevo 95 jaar. Het 90-jarig jubileum ging stilletjes voorbij door corona, maar dit keer willen we het uitgebreid vieren. Voor de jubileumkalender zijn we op zoek naar mooie foto's die de sfeer van onze vereniging en de watersportacti-viteiten in beeld brengen.

Let dit jaar extra op tijdens evenementen zoals de Aaltjesdagen, de Botterwedstrij-den, activiteiten van onze eigen vereniging

en, wat verder weg, SAIL Amsterdam of de Sleepbootdagen. Dit zijn slechts voorbeel-den, er zijn mogelijkheden genoeg.

We vragen wel om foto's van goede kwa-liteit, verrassend en aantrekkelijk om naar te kijken. Let op: alleen liggende foto's zijn bruikbaar.

De foto's kunnen per e-mail worden ge-stuurd naar redactie@wvflevo.nl

VAN DE HAVEN COMMISSARIS

Als eerste hopen de havenmeester en ik dat iedereen een fijne vakantie en behouden vaart heeft gehad. Of misschien gaat u nog weg, dan ook veel plezier gewenst.

Het hoogseizoen is weer voorbij en dat betekent dat de havenmeester weer zeven dagen per week aanwezig was. Door de vele passanten die onze haven aandoen, bleek dit geen overbodige luxe. Om onze, goed betalende gasten, allemaal een goede plek te kunnen geven had Yuri alle vrijkomende boxen nodig. Dus wanneer je met de boot enige dagen op pad gaat, geef dit dan door aan de havenmeester. Ik herhaal mijzelf, maar het is echt nodig.

Dan het verschijnsel 'waterplanten', al jaren vaste prik in de randmeren. De stichting 'maaien waterplanten Randmeren' maait al jaren op de meest begroeide stukken. Dit doen zij op openbaar water, dus in onze haven komen zij niet. Trouwens, hun maaiboot is veel te groot voor onze haven. Om de overlast zoveel mogelijk tegen te gaan heeft het B&O team met de beschikbare middelen zo veel mogelijk planten weggehaald. Hierbij hebben wij steun gekregen van een klas van college Groevenbeek. Deze klas van de groen opleiding heeft onder andere het kommetje schoon gemaakt. Natuurlijk is het iedereen opgevallen dat de schilder weer langs geweest is om, waar nodig, onderhoud te plegen. Kijk maar naar de rabat muurbekleding van het havengebouw. Deze is schoongemaakt en van een frisse nieuwe kleur voorzien.

De havenmeester zal de laatste drie weken van september van zijn vakantie gaan

genieten. Om dit op te vangen is er een clubje 'vervangend havenmeester'. Om iedere dag het havenkantoor open te houden zijn er eigenlijk meer vervangers nodig. Ook nu herhaal ik mij weer. Neem gerust contact op.

Ook tijdens de vakantie van de havenmeester kunt u het jaarlijkse reserveringsformulier inleveren op het havenkantoor. Wanneer u het formulier inlevert, kunt u ook een afspraak voor het uit het water hijsen van de boot maken. U bent dan verzekerd van de bok. Het op de wal plaatsen van de boten start begin oktober en eindigt eind november. Verzoek is om tijdig een afspraak te maken. De kosten hiervoor kunnen direct in het havenkantoor worden voldaan.

Dan jullie aandacht voor het volgende, de kosten voor de afvoer van het afval op de haven zijn momenteel erg hoog. Wij moeten iedere week 1 á 2 containers restafval laten ophalen, kosten hiervoor € 230,00 per container! Ook de papiercontainer is niet bestemd voor allerlei verpakkingsmateriaal dat door pakketdiensten is geleverd. Gelukkig kunnen we hier vaak de eigenaar van traceren. Onze containers staan 24 uur per etmaal onder camera toezicht. Dus bespaar jezelf het gênante moment dat je wordt aangesproken door de havenmeester of het bestuur of een ander Fle-

valid na een illegale dumping. De extra ledigingskosten moeten wel door onze medeleden worden betaald. Ook nu herhaal ik mij maar weer.

Nogmaals iedereen nog een fijne tijd gewenst op of langs het water.

Dick Sterken

*U heeft een **reserveringsformulier** voor de komende winter 2025/2026 en zomerseizoen 2026 ontvangen.*

Ligt uw boot op het **strand** of **catamaranveld**?
Ook dan dient u het formulier ingevuld in te leveren

Wilt u dat uw **boot in het water overwintert**?
Dan reserveringsformulier ingevuld inleveren.

Wilt u dat uw **boot op de wal overwintert**?
Dan dient u **na het inleveren van het reserveringsformulier** een afspraak te maken met de havenmeester voor de dag en het tijdstip dat er gekraand kan worden. (*U dient bij het kranen zelf aanwezig te zijn*). Pas wanneer u een afspraak gemaakt heeft met de havenmeester is een bok voor u gereserveerd, maar let op: op is op!

Het gebruik van de hijskraan voor de mast of de boot, de bokhuur en het gebruik van de hogedrukreiniger dienen **contant** afgerekend te worden bij de havenmeester. De hijskosten zijn incl. het in het voorjaar van 2026 weer in het water laten van uw schip.

Afspuitkosten:

vaartuig t/m 5 meter -	€ 7,95
6 meter t/m 7 meter -	€ 11,10
8 meter t/m 9 meter -	€ 15,35
Boven de 9 meter -	€ 19,90

U kunt bij ons pinnen!

De kosten bedragen:

Kranen: € 4,45 per meter bootlengte
(b.v. boot 7,50 mtr, 8 x 2 x € 4,45 u betaalt € 71,20).

Mast strijken of plaatsen: € 19,75 per keer.

Mastenstalling: zalingen, windex en windmeter demonteren, verstaging en vallen langs de mast vastmaken. Voorlopig nog gratis.

Bokhuur: € 65,55

Als u niet contant betaalt dan ontvangt u een acceptgirokaart en wordt er € 5,00 extra aan administratiekosten berekend.

Reserveringsformulieren per **e-mail** verzonden worden **NIET** in behandeling genomen!

Wilt u volgend jaar zomerseizoen 2026 weer een **ligplaats** in jachthaven De Knar dan moet u dat **bevestigen** door het inleveren van het ingevulde reserveringsformulier.

Ook als u op de wachtlijst staat dient u het reserveringsformulier voorzien van de juiste lengtemaat die nodig is in te leveren. Let op de lengtemaat 'overall' dat is incl. buitenboordmotor, davits, boegspriet e.d.

Naam	Deze ruimte niet beschrijven!
Adres	
PC en woonplaats	
Telefoon thuis	
Telefoon werk	
Mobiel	
E-mail	
Bootnaam	
Huidig box/strandnr.	

1A U heeft een vaste lig-/strandplaats in De Knar ☐ Uiterlijk 31-okt-2025 neem ik mijn vaartuig mee en meldt dat op de dag van vertrek bij de havenmeester ☐ Mijn vaartuig wil dit winterseizoen in een box/op het strand liggen ☐ Dit winterseizoen wil ik een plaats op de wal Mijn schip is een ☐ zeilboot ☐ motorboot (aankruizen wat van toepassing is) ☐ Mast gaat er met het mastenkraantje af ☐ Mijn mast stal ik in het mastenrek ☐ Ik heb een eigen bok / trailer / kar ☐ Ik huur een bok van de haven Bijzonderheden: (b.v. Kimkieler, Lasplaats e.d.)	1B U heeft géén vaste ligplaats in De Knar ☐ Dit winterseizoen wil ik een plaats in het water ☐ Dit winterseizoen wil ik een plaats op het strand ☐ Dit winterseizoen wil ik een plaats op de wal Mijn schip is een ☐ zeilboot ☐ motorboot (aankruizen wat van toepassing is) ☐ Mast gaat er met het mastenkraantje af ☐ Mijn mast stal ik in het mastenrek ☐ Ik heb een eigen bok / trailer / kar ☐ Ik huur een bok van de haven
2 Ligplaats zomerseizoen 2026 (1-apr-2026 – 31-okt-2026) ☐ Mijn ligplaats in het water in de jachthaven wil ik weer ☐ Mijn ligplaats op het strandje in de jachthaven wil ik weer ☐ Ik sta op de wachtlijst en wil een ligplaats voor een boot met een overall lengte van meter Informeert mij zo snel mogelijk als er een plaats vrijkomt	

De spelregels uit het havenreglement: ze gelden voor iedereen.

- Indien in het winterseizoen uw vaartuig niet in De Knar ligt, dient uw vaartuig de haven voor 1 november 2025 verlaten te hebben.
- Indien u wenst te kranen dient u een afspraak te maken met de havenmeester tussen 1 oktober en 1 november.
- Maakt u gebruik van een eigen trailer of kar dan dient deze op de dag van het uit het water halen te worden aangeleverd en op de dag van het in het water laten weer te worden verwijderd van het haven terrein.
- Wenst u slechts in de winter een plaats op de wal in De Knar, dan kunt u een afspraak maken na 1 november en kranen tot 1 december 2025. Wilt u een box in de winter dan kan deze vanaf 1 november worden ingenomen. In beide gevallen dient u de haven op **1 april 2026** verlaten te hebben. Is er plaats en wenst u langer te liggen dan betaalt u daarvoor het zomertarief in weken voor iedere aangevangen week.
- Een vaartuig dat op de wal staat dient voor **1 mei 2026** in het water te liggen. Indien het vaartuig na 1 mei nog op de wal staat wordt naast het liggeld € 100,- extra in rekening gebracht. (Initiatief en besluit AV).
- Het opzeggen van de ligplaats en/of het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren via:
KNARWEG 2, 3846 AH Harderwijk of per mail: info@wvflevo.nl

Ondergetekende verklaart dit formulier gelezen te hebben en ernaar te zullen handelen.

Naam	Datum	Plaats
Handtekening		

Van de clubhuiscommissaris

Terwijl ik dit stukje schrijf valt de regen met bakken uit de hemel. Het is begin augustus en onze vakantie is al weer een week heen. Gelukkig hebben we nog een aantal weken in het verschiet. Aangezien wij onze vakantie zoveel mogelijk op onze boot wil vertoeven, ben ik regelmatig in de Kop van de Knar.

Bij het naar binnen gaan kijk ik Jolanda vragend aan en haar blik spreekt boekdelen. Pfff, stille boel zo, zelfs geen passanten die een kopje koffie komen doen. Tja, dat zijn de nadelen van het slechte weer.

Wel is er een drenkeling op de Kop van de Knar binnen gebracht. De details lees je verderop in de Langszij.

Gelukkig zijn de zeilopleidingen voor de jeugd weer gestart en dat brengt ook weer wat leven in de brouwerij. De WAC zorgt op de woensdagavonden weer voor vertier.

Maar het slechte weer heeft z'n voordelen. Er is nu tijd om klusjes op te pakken die normaliter blijven liggen tijdens het hoogseizoen.

Jolanda gaat zich steeds meer thuis voelen in de Kop van de Knar. De keuken (Jolanda's domein) is nu ook compleet en zo efficiënt ingedeeld dat alles op rolletjes verloopt.

Ondertussen zijn we al met de winterplanning bezig, mosselavond, sinterklaas, kerst enz. Daar willen we eigenlijk nog niet aan denken als je met de zomervakantie bezig bent, maar het is wel noodzakelijk.

Dit alles maakt dat de Kop van de Knar weer een bezoekje waard is.

Reinier
Clubhuiscommissaris

JAARPROGRAMMA 2025

SEPTEMBER	3	Berenburg Race zeilwedstrijd
	7	Zeilen op zondag
	7	Slotdag WAC
	20-21	Wolderwijd Cup
	28	Combi zeilwedstrijd
OKTOBER	25	Sluitingsavond vaarseizoen
NOVEMBER	22	Sinterklaas
DECEMBER	12	Algemene Vergadering

Meer gegevens op de website: www.wvflevo.nl

De onderlinge zeilwedstrijden, die samen met de Watersportvereniging Zeewolde georganiseerd worden op het Wolderwijd (WAC), zijn op woensdag 23 april begonnen en vinden iedere woensdagavond plaats t/m 3 september 2025.

- Biminitops
- Zeilmakerij

Altijd een passende Biminitop voor uw boot!

Uitgevoerd in Aluminium of RVS in vele kleuren

Kijk eens rond op onze website of neem contact met ons op

- Biminitops
- Sloepkappen
- Sprayhoods
- Dekzeilen

- Biminitop Hoezen
- Reparaties
- Wasserij Bootkap & Kussens
- Snelle Levertijden!

Go Nautic Zeilmakerij

LAAKWEG 12 NIJKERKERVEEN

WWW.GONAUTIC.NL | INFO@GONAUTIC.NL

 06-308 906 23

VAN DE ZEILOPLEIDINGEN

Wanneer u dit stukje leest, zit het vaarseizoen er weer bijna op. Vanuit de vereniging wordt al jaren het zeilen gepromoot door middel van zeilopleidingen van jong tot oud.

Laat ik eens beginnen met 'oud', je bent nooit te oud om te leren is ons allen geleerd en dus ook niet om te zeilen. Ieder jaar bieden we daarom als Flevo de mogelijkheid om te leren zeilen in de Valk. Dit doen we door lessen op de avonden vanaf mei. Ook dit jaar weer zijn er weer een aantal cursisten gestart, maar ook teruggekomen en weer vol enthousiasme gegaan voor ten eerste lol in het zeilen, de kneepjes leren en uiteindelijk natuurlijk het felbegeerde CWO diploma te behalen. Het mooie van het Valkzeilen is dat dat gebeurt in kleine groepjes, op de avond en dat onze instructeurs heel flexibel zijn, als het een avond niet lukt, dan halen we dat toch in?

Naast deze lessen, is het ook mogelijk om op zondagochtend kennis te maken met het zeilen in de Valk of weer even jouw kennis op te frissen. Dat is iets minder populair, maar zoals u verderop hebt kunnen lezen in deze Langsij, zijn de deelnemers niet minder enthousiast!

Dan natuurlijk de Zomer Zeilweken waarin wij de jeugd (vanaf 8 jaar) enthousiast maken voor de watersport.

Startend vanaf de optimist, door naar de Feva, Splash en dit seizoen met Lasers erbij. Dat laatste betekent dat we onze jongeren wat langer lessen kunnen aanbieden, maar ook als oudere jongere bent u van harte welkom om te leren zeilen op de Laser!

Naast het enthousiasme voor zeilen, is het natuurlijk ook belangrijk om samen plezier te hebben. Dat doen we door de spelletjes tussen de middag en onze beroemde gezellige pannenkoekenlunch op de donderdag.

Jammer was het dit jaar dat we zeilweek 3 niet door hebben kunnen laten gaan i.v.m. te weinig beschikbare instructeurs. Gelukkig heeft dat niet de pret mogen drukken voor de andere drie weken en hebben we weer rond de 60 ouderen en jongeren mogen opleiden in het zeilen! Een resultaat we blij van kunnen worden als vereniging!

En wilt u iets meer van ons volgen gedurende de het seizoen; wij zijn te volgen via Instagram WV Flevo Zeilopleidingen.

Mariëtte Harmsen en Rob Sikkema

Van motor naar zeil: mijn eerste ervaring onder zeil

Is er een groot verschil tussen varen met een motorboot en zeilen met een zeilboot? Vast wel. Ik had het vaker gehoord, maar echt weten deed ik het niet, want ik had nog nooit gezeild. Als tiener gingen wij als gezin meerdere keren met de motorboot (geleend van de burens) op vakantie. We maakten tochten over het water en daar heb ik warme herinneringen aan overgehouden. Geen wonder dus dat ik jaren later zelf een motorboot wilde. Inmiddels varen mijn man William en ik alweer twee jaar met veel plezier.

Toch begon het te kriebelen. Sinds ik steeds actiever ben binnen de haven, onder andere als walkapitein tijdens de zeilopleidingen, merkte ik dat mijn gebrek aan zeilervaring af en toe in de weg zat. Walkapitein zijn zonder ooit gezeild te hebben, het voelt toch een beetje als meedoen zonder te weten hoe het spel werkt. Tijd om daar iets aan te doen. William en ik meldten ons aan voor een 'Kennismakingsles volwassenden Valkzeilen'. Deze lessen worden elke eerste zondagmorgen van mei tot en met september aangeboden. De eerste zondag van juli konden we niet, de tweede was het windstil, maar gelukkig was het ook mogelijk op zaterdag. Tijd om het verschil zelf te ervaren.

Op 19 juli waaide het precies goed. Er werd windkracht 2 à 3 voorspeld en er was geen regen in zicht. We verzamelden bij het clubhuis met onze zeilinstructeur Marion, trokken een reddingsvest aan en liepen richting de Valk. Tijdens een kennismakingsles krijg je natuurlijk niet alle ins en outs van het zeilen uitgelegd, daar is simpelweg niet genoeg tijd voor. Daarom beperkte Marion zich tot de belangrijkste basisinformatie. We leerden dat er vaste regels zijn voor waar je spullen opbergt en hoe je de lijnen op een veilige en overzichtelijke manier pakt en vastzet. We vertrokken met behulp van de buitenboordmotor naar een rustige plek, uit de wind, om daar de zeilen te hijsen. Dat bleek een kwestie van goede timing en heldere communica-

tie. Nadat Marion de zeilen snel en vakkundig had gezet, voeren we het Wolderwijd op, klaar om het ruime sop te kiezen. Het eerste wat opviel, was de stilte, zo zonder motor.

Nu wij alleen ervaring hebben met een motorboot (ja, zo'n eentje met een stuurwiel dat precies doet wat je verwacht) was het sturen met een helmstok toch even iets heel anders. Waar je bij een motorboot het stuur naar rechts draait om naar rechts te gaan, moet je bij een zeilboot de helmstok juist naar links duwen om naar rechts te sturen. Dat voelt in het begin behoorlijk tegennatuurlijk, zeker omdat je ook nog regelmatig van kant wisselt. Gelukkig had Marion engelengeduld en na een paar bochten begon het een beetje te dagen. Naast het sturen moesten we ook letten op het grootzeil, de windrichting én ervoor zorgen dat het zeil niet ging klapperen. Marion hoefde niet eens omhoog te kijken om te weten wat er gebeurde; ze gaf aan dat we moesten aantrekken nog voordat wij het zelf doorhadden. Terwijl de één stuurde en het grootzeil bediende, hield de ander zich bezig met de fok. Ook die kon gaan klapperen en soms werd dan meteen duidelijk dat we een andere koers moesten varen. Toen we dat een beetje onder de knie kregen, was het tijd om overstag te gaan. Oh, gewoon het zeil naar de andere kant en doorvaren? Nee dus. "Klaar om te wenden?" "Ree!" Na een paar keer overstag mochten we ook

een keer te gijpen. Gelukkig goed gecontroleerd: iedereen was scherp en iedereen lachte nog! Later nam Marion de fok over. Eén van ons bediende het grootzeil, de ander stuurde. De grootzeilbediener kon nu ook zelf naar boven kijken, want eerlijk is eerlijk: wij hoorden het geklapper van het zeil soms nog net iets te laat.

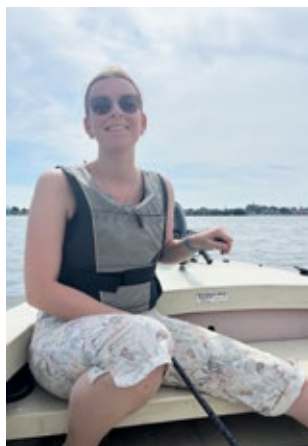
Nadat we de basis een beetje onder de knie hadden, kregen we ook nog te maken met vlagen van windkracht 4. De boot begon flink schuin te gaan. Dat was echt tof! Je voelt de kracht van de wind, je hoort aan het water dat je sneller gaat en ineens zit je volop in de actie. Je merkt ook dat de wind op verschillende plekken verandert en dat dit samenhangt met de richting waarin je vaart. Onderweg werden we soms afgeremd door waterplanten. Dat zorgde af en toe voor vertraging en wat onhandig sturen, maar het hoorde er allemaal bij. Ook moest ik mij tussentijds nog een keer insmeren met zonnebrand, want anders was ik de volgende dag waarschijnlijk rood. Gaandeweg kregen we steeds meer overzicht. We herkenden wat we met het zeil moesten doen als we draaiden, we begrepen hoe de wind invloed had op de koers en we konden inschatten wanneer we moesten bijsturen, aantrekken of juist loslaten. Ook het verkeer op

het water werd duidelijker. We konden beter beoordelen of we voor of achter een andere boot langs moesten, of dat het tijd was om te draaien.

De tijd vloog voorbij. Voor we het wisten, gingen we alweer richting de haven. Motor aan, de fok oprollen, het grootzeil laten zakken en snel alles zoveel mogelijk netjes opruimen voordat we weer verder voeren op de motor. Terug in de haven meerden we de Valk weer netjes af op haar plek. Daarna begon het opruimen en controleren: alle lijnen netjes vastbinden, de zeilhoes over het zeil, en zorgen dat de boot goed vastligt. Ook de zwemvesten en losse spullen moesten mee naar de kant.

Het was een toffe ervaring waarin we veel hebben geleerd. Wat een rust brengt het water met zich mee, ondanks de constante uitdaging van wind, golven en techniek. Je leert accepteren dat het soms wat langer duurt om ergens te komen en dat is juist onderdeel van de charme. Zeilen is een manier om helemaal tot jezelf te komen, zonder het lawaai van een motor. Voor mij was het een eerste stap in een nieuwe wereld en ik weet zeker dat dit niet mijn laatste zeilervaring zal gaan zijn.

Natascha Verhagen

Van de Coördinator Zeilopleiding

Ha Rob, mag ik jou vragen of je een leuk stukje wil schrijven voor in de Langsijz vanuit jouw rol als Coördinator Zeilopleidingen? Hoe ben je hier terecht gekomen? Wat vind je het leukst? Hoeveel werk doe je er eigenlijk voor? Jouw leukste en minst leukste ervaringen enzovoort, een stukje van ongeveer max 1,5 A4. Moet klaar zijn voor 13 augustus.

Dit was de vraag die mij gesteld werd, een simpele vraag van een paar regels, maar het antwoord is wat gecompliceerder en niet met een paar regels af te doen.

Hoe ben ik erbij gekomen?

Het begon tijdens een rondje polder met de zeilvereniging en dat was volgens mij in 2012 of 2013. We zaten in Lelystad gezellig te bieren toen mijn voorganger, Nico Hagen, mij wat later op de avond, ongeveer 5 bier verder, vroeg of ik geen zin had om in de Commissie Zeilopleiding te komen. Nou, ik had al in 2009 in de Kascontrole Commissie gezeten, dus ok. Ik trad toe tot de Commissie en in 2014 was mijn snuffelstage van een jaar afgelopen en werd ik ook Bestuurslid Algemeen. Nico was Commissaris Zeilopleiding en ik was toegevoegd. En zo is het gekomen.

Op een gegeven ogenblik trad Nico af uit het bestuur en ik werd Commissaris Op-leidingen. In 2019 trad ik uit het bestuur. Ik was commissaris af en daarmee was de functie “Coördinator Zeilopleiding” geboren.

De Commissie Zeilopleiding was in het begin beperkt, slechts 3 of 4 leden die alle zaken deden voor de zeilschool. Namen waren: Marjan Brandhorst later afgelost door Cora Schuttelaar, Olav Pouw, Nico Hagen en ik. In die tijd, nog op de oude haven, was Annelot Calis de Hoofdinstruc-teur/coach en zij deed de planning en in-

deling van de lesgroepen. Annelot vertrok, ik nam de planning over en mijn eerste planning van de zeillesen was in 2015. Ik had al mijn vaarbewijs en samen met Nico waren wij walkapitein en manusje van alles voor de zeilschool.

Een van de beste beslissingen van die tijd was dat we vonden dat de Commissie ook een vertegenwoordiging van de instructeurs moest hebben. dat lukte en zo is er een vertegenwoordiger van het instructeurscorps bijgekomen. Later heb ik de functie van Hoofdinstructeur in ere hersteld, deze personen werden standaard lid van de Commissie en Quirine en later Roos, Emma, Luc en Kelly hebben de functie tot grote tevredenheid ingevuld. De huidige Hoofdinstructeurs zijn Job en Nina.

Wat is leuk?

Wat ik een van de mooiste dingen aan dit vrijwilligersbaantje vind, is het werken met jonge dames en heren in de leeftijd van 14 tot in de 20-24.

Met 14 jaar treden ze toe als assistent-instructeur, met 16 kunnen ze hun PvB (Proeve van Bekwaamheid) afleggen en krijgen ze hun instructeurspas, daarna bevordering tot ZI 3 en of Hoofdinstruc-teur en als ze in de twintig zijn, nemen ze afscheid vanwege studie, samenwonen, werk. In al die jaren dat ik het doe zijn er velen gekomen en gegaan.

En waar ik persoonlijk ontzettend veel genoegen aan beleef is de Grand Sail In, de afsluiting van een week zeillessen, als alle cursisten samen de lagune komen binnen-varen die dan opgewacht worden door hun ouders, grootouders. Daaropvolgend het diploma/vorderingstaat uitreiking.

Hoeveel werk zit er in?

De ingewikkeldste klus is elk seizoen weer: DE PLANNING. De inschrijving begint traditiegetrouw op 1 februari en afhankelijk daarvan moet je de groepen indelen en voldoende instructeurs en assistenten hebben om de planning rond te krijgen. Met verschillende types bootjes en niveaus van de cursisten is dit soms wel een dingetje. Soms moeten we meer lesgroepen maken dan we bijboten hebben en dan mag ik op jacht naar een extra bijboot.

Verder doe ik de sollicitaties van de assistenten, regelen EHBO-lessen, didactische lessen, declaraties afhandelen, begroting maken en bewaken en contact houden met het bestuur, havenmeester en de Kop v.d. Knar.

Maar ik hoef het gelukkig niet allemaal alleen te doen. Onze Commissaris Opleiding, Mariette, vertegenwoordigt ons in het bestuur. Miriam, die via de mail de inschrijvingen ontvangt, vragen beantwoordt en een werkbare leerlingenlijst in Excel maakt.

De Hoofdinstructeurs maken aan de hand van de leerlingenlijst en de beschikbare instructeurs de detailplanning voor de groepsindeling en het draaiboek van de week. Zij leiden de dagelijkse voor- en nabespreking. De leercoaches, tevens commissieleden, houden de opleiding van de instructeurs in de gaten en zorgen voor de PvB'en. Uiteindelijk hebben we onze instructeurs en assistenten die het werk doen en waar ik elke keer weer ontzettend trots op ben.

Leuke en minder leuke ervaringen?

Tja, er gebeurt zoveel tijdens een zeilweek. Soms vertrekt een instructeur met een sleep opti's achter zich aan en blijft er een bootje met kind achter omdat hij toch niet goed vastzat. Moet hij/zij dan nog lang horen...

Soms gebeuren er ook minder leuke dingen, die we dan toch met z'n allen opvangen en zo goed als mogelijk proberen op te lossen.

Alles bij elkaar hebben we in de loop der jaren een professionele zeilopleiding gebouwd, waar het plezier van de kinderen voorop staat, waarbij veel cursisten elk jaar weer terug komen voor een vervolgcursus en waar ik geweldig trots op ben.

Rob Sikkema (coördinator zeilopleiding)

WAC 2025, winter is coming...

Ondertussen heb ik al drie reminders gekregen om een stukje te schrijven voor de Langszij. Een volhardende Mariëtte herinnert mijn fossiele brein keer op keer aan mijn toezegging en ik ben vooral druk met hersendood vakantie vieren.

Hoe staat het WAC leven er ondertussen voor? Wedstrijd 17 gisteravond gevaren, dus het seizoen zit er bijna op en het Netflix icoontje op de laptop lonkt. Een hele winter entertainment van een scherm op de woensdag avond in plaats van zeilen, bitterballen en bier. Winter is coming...

Gisteravond was weer een bijzondere race. Het begon met wederom mijn fossiele brein die er met een telefoontje om 18.30 uur achter kwam dat Matthijs een weekje op de motor weg was. Aangezien Marcel (wiens schuld het altijd is) door zijn rug was gegaan, bleven John Tolhuisen en ik over om Joep heelhuids over de wedstrijd baan te sturen. Uiteraard hebben wij op zo'n avond 20 knopen wind en gaat Joep alle kanten op. Te weinig handjes, maar vooral te weinig gewicht op de hoge kant. We hebben het overleefd.

In het kader van overleven: Jelmer, schipper van de Marieholm Figuur, besloot van boord te stappen in het spinnakerrak. Ook zij voeren met zijn tweeën, dus het werd een soort van shitshow. Peter van Werven besloot zijn "superpetercape" om te doen en schoot te hulp. Zeiltjes naar beneden, Jelmer uit de plomp gevist en doorrr... Applaus voor Peter en een "L" op het voorhoofd voor Jelmer.

Tot nu toe zie je de usual suspects in de voorhoede van de diverse klassen. Gerrit Hop in de Astra, flitsend rond de boeien met zijn boegschroef, Hans Oordt met een dek vol ouwe jongere, Menno Mostert die niet kan ophouden over dumping en sucking clouds en uiteraard de familie Duetz, die waarschijnlijk aan de doping zit.

Wat wel mooi is om te zien, is dat er wat opkomende sterren zijn die mogelijk het kampioenschap in 2026 weer spannender gaan maken. Tussen de Marieholms zijn Jelmer en Luc druk bezig sneller te worden en de boot beter uit te rusten. In startgroep twee komt de Saga steeds dichterbij, maar heeft Gerrit de mazzel gehad dat we vooral veel wind hebben gehad dit seizoen. De top 4 in de "comfortcontainer" klasse sluit steeds dichterbij elkaar aan en een foutje wordt hard afgestraft. Tot slot de sportbootjes... Hoe je Duetz van de baan moet zeilen is nog een dingetje, niemand die echt een antwoord heeft. Vlak overigens Fianchetto en FF wit nog niet uit. Die zitten er op punten niet ver achter. Wil je een wekelijks gezellig rondje rond de boeien winnen, dan moet je de puntjes op de i zetten en trainen.

Overigens weer hulde aan de vrijwilligers, ik kan het niet vaak genoeg roepen. De volledige crew van de Adriana en Martin, de protestcommissie die dit seizoen vlot en professioneel hun veto uitspreekt, Jolanda en haar team achter de bar en uiteraard de rest van de WAC organisatie. Niet als laatste alle deelnemers die het evenement maken tot wat het is.

We hebben nog één reguliere woensdag avond en de afsluiting van de WAC op zondag 7 september. Tussendoor hebben we op woensdag 3 september de Berenburgcup. Je hoeft je niet op te geven, check alleen even

je starttijd in het overzicht. Deze zal in de app worden rondgestuurd en staat uiteraard op de website van Flevo en Zeewolde.

Als seizoensafsluiter hebben wij de Wolderwijdcup op 20 en 21 september en dan is het wedstrijdseizoen klaar. Ik denk dat ik week 39 in foetus houding achter de bank te vinden ben, mezelf in slaap huilend. Misschien dat ik maar een cursus kantslossen ga doen, iets om me bezig te houden. Lijkt me een bijzonder aangezicht, een groep WAC zeilers en de bemanning van de Adriana op een winterse woensdagavond met naald en draad. Wie een betere suggestie heeft, laat het weten, want mijn vingers perforeren met naald en draad staat niet in mijn prio-lijstje.

Tot de volgende,
Chris Prast

Yuri vertelt...

'Koffie?', vraagt Yuri, bij binnenkomst in het havenkantoor. 'Tuurlijk!' We nemen plaats aan de tafel. 'Daar zitten we weer', zeg ik. 'Het is weer tijd voor een interview.' 'Kom maar op', antwoordt Yuri. En we gaan van start.

Ik vraag hem of hij reacties heeft gehad op het vorige interview (Langsij 2025-2). Hij grijnst. 'Ja, vooral die opmerking over de verschillen tussen zeilers en motorbootvaarders is wel een paar keer teruggekomen. Alleen maar leuk. Dat maakt de vereniging. Allemaal verschillende mensen die allemaal plezier aan hun boot beleven.'

Het interview wordt onderbroken. Aan de balie meldt zich een lid met een vraag. Op een joviaal zakelijke manier wordt antwoord op vragen gegeven. Dit zal gedurende het interview nog vaker gebeuren. Het havenkantoor is in vol bedrijf.

Yuri vervolgt. 'Er gebeurt hier van alles. Aan de buitenkant lijkt het er misschien op dat iedere dag in het zomerseizoen op eenzelfde manier verloopt, maar dat is maar schijn. Er is geen dag hetzelfde want er gebeuren altijd onverwachte dingen.' Ik vraag naar voorbeelden. 'Nou, elektriciteitsuitval, bijvoorbeeld, of een verstopt toilet of afgebroken wc-bril. Ik ga dan aan de bak. Als ik het zelf kan verhelpen, dan doe ik dat. Soms samen met het B&O team, hoewel die jongens momenteel eigenlijk met reces zijn doe ik soms een beroep op hen.' Yuri vervolgt. 'Voor sommige klussen wordt een servicemonteur gevraagd. Zo werd ik kortgeleden, zoiets gebeurt natuurlijk op een zaterdagavond rond 23.00 uur, gebeld met de mededeling

dat de douches geen warm water gaven. Dat betrof een instelling van de CV die niet goed stond. Daarvoor bel ik dan een monteur.'

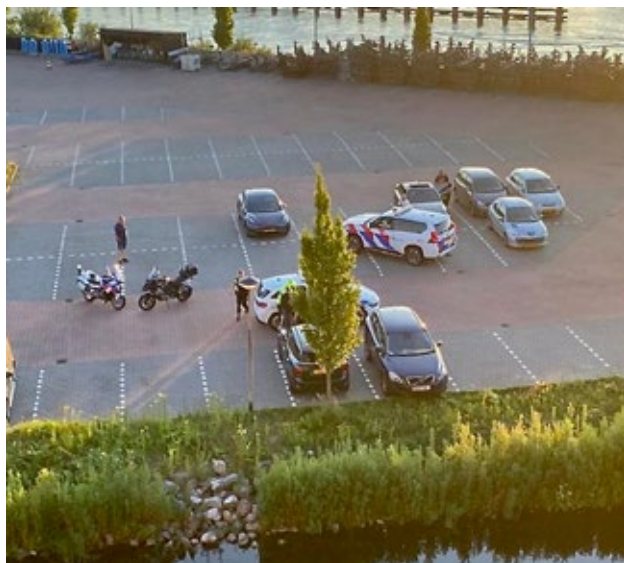
'Laatst werd ik in lichte paniek geroepen. Er zou een waterleiding onder een steiger zijn gesprongen. Gelukkig was niets aan de hand. De waterleidingen worden automatisch periodiek gespoeld in verband met legionellapreventie en de melder was voor niets bezorgd geweest.' Ook vertelt hij over een passant met een jacht van 15 meter. Yuri werd gebeld met de mededeling dat het schip bij de kraan aan de grond was gelopen. 'Dat kan helemaal niet,' vertelde Yuri. 'Het is daar heel diep.' Bij verder vragen bleek dat er een landvast in de schroef zat die de volgende morgen door een duiker moest worden verwijderd.

De afgelopen maanden was de werking van het toegangshek soms gestoord. Daar wordt hard aan gewerkt, maar het probleem lijkt wat hardnekkig. Zo was de uitrij-kant van het hek op enig moment in storing waardoor deze open was blijven staan. Dit had een spectaculair gevolg. Yuri vertelt: 'Op een mooie zondagavond was ik met Jolanda op een terras aan de Boulevard aan het eten. In die periode werkte ik nog niet op zondagen. Gaat mijn telefoon. Er was heibel in de haven. Wat bleek: de politie had drie voortvluchtige verdachten

in een auto achtervolgd. Deze verdachten, gezien het kenteken van de auto waarschijnlijk Belgen, hadden de vergissing gemaakt om door het openstaande uitrijhek naar binnen te rijden, het haventerrein op. Daar werden zij klemgereden. De verdachten werden afgevoerd en de rust keerde weer. In de dagen daarna ontving ik veel foto's en filmpjes van dit voorval. De bewoners van het appartementengebouw hadden bij deze voorstelling op de eerste rang gezeten.'

'Alleen...' vervolgt Yuri, 'bleef de auto van de heren op het terrein staan. Deze auto kon maar zo niet opgehaald worden, want het hek was inmiddels weer uit storing en zat dus weer dicht'.

'Maandagmorgen ben ik toen maar gaan bellen. In de loop van de dag stopte er een politiewagen voor het hek. Uit deze auto kwamen drie heren. Zij hadden de nacht achter tralies doorgebracht en mochten van de politie hun auto weer gaan halen. Heel beleefd en heel onderdanig boden zij mij hun excuses aan.

We naderen het einde van het gesprek. Ondertussen staat Yuri diverse mensen te woord. Passanten worden in alle rust een fietsroute naar Zeewolde gewezen en er komen veel mededelingen over tijdelijke afwezigheid van Flevoleden die er een paar dagen met hun boot op uit gaan. Ik vraag hem naar wanneer het handig is om te melden als je met je boot op pad bent. 'Als je langer dan één nacht weg bent is het fijn om dat te melden. Graag met een indicatie van hoe lang je denkt weg te zijn. Graag hoor ik ook een paar dagen van te voren wanneer je terugkomt. Hiervoor kun je Whatsapp gebruiken (zie ook het stukje van de havencommissaris in Langs-zij 2025-3, red.) Het nummer waarop je kunt Whatsappen is 06-11493756.'

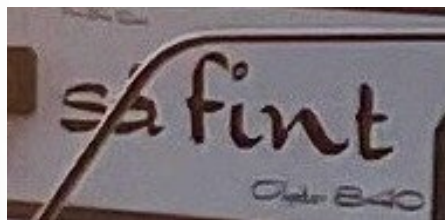
Bij de afronding van het gesprek vertelt Yuri nog over een pilot ten aanzien van de groenvoorziening op de haven. Een groep studenten van Groevenbeek in Ermelo, studenten met groene vingers, hebben het terrein onder handen genomen. Zij hebben praktijkervaring opgedaan en de groenvoorziening een stevige onder-

houdsbeurt. Het is de bedoeling om dat vaker te gaan organiseren.

Even joviaal als bij de ontvangst nemen we afscheid. Op weg naar de uitgang kijk ik onwillekeurig of er op het parkeerterrein nog bandensporen zichtbaar zijn van de recentelijke wildwest tafelen.

Jaap Madern

De havenmeester van onze haven is op Instagram te volgen: Havenmeester WV Flevo, Harderwijk.

Aan het einde van de F-steiger zie ik bedrijvigheid. Er wordt een boot klaargemaakt om te gaan varen. De man van het stel is met gereedschap in de weer, de kap van de boot is omhoog geklapt en het blonde haar van een vrouw die de boot aan poetsen is wordt daardoor zichtbaar. De boot heeft een bijzondere naam. **så fint** staat er in sierlijke letters op de zijkant. Mijn nieuwsgierigheid is gewekt.

‘Mag ik jullie wat vragen?’ begin ik. Beiden kijken me wat verschrikt aan. Ik stoor hen bij hun voorbereidingen. Ik stel me voor en vraag of zij tijd hebben voor een kort interview. ‘We hebben weinig tijd, want willen zo gaan varen. Er zijn mensen die straks naar ons toe komen en die willen we niet laten wachten’, is het antwoord. Vervolgens een hartelijk: ‘Maar, kom aan boord, we hebben wel eventjes. Haast moet je nooit hebben op het water’, zegt de man.

Ik maak kennis met Jan en Anneke Voormeeren uit Apeldoorn, de trotse eigenaren van de så fint. ‘Wat betekent deze naam?’, vraag ik. ‘Wat leuk!’ antwoord Jan. Even ben ik in de war. Zo leuk vond ik de vraag namelijk niet. Jan ziet mij weifelen en zegt met een grijns: ‘så fint betekent ‘Wat Leuk’, ‘zo leuk’ of ‘zo mooi’ in het Zweeds.’ ‘Wat leuk,’ zeg ik.

‘Hoe kom je aan zo’n naam?’, vraag ik. ‘Toen we deze boot kochten wilden we geen doorsnee naam’, legt Jan uit. ‘Onze vorige boot heette Sorgløse, en zo iets wilden we

weer. Dat viel nog niet mee. Ik had in de familie app, gevraagd of iemand een idee had. Toevallig reageerde onze schoondochter op een vraag van mijn vrouw: ‘Wat leuk!’. Toen heb ik ‘wat leuk’ opgezocht in het Zweeds en dat klikte helemaal. Het lijkt op een Zweedse of Noorse naam. En het was helemaal rond toen we ons realiseerden dat de namen van onze jongste kleinkinderen, Sem en Finn, ook wat in deze naam terugkomen.’

Jan en Anneke zijn ruim 20 jaar lid van Flevo en hebben deze boot nu bijna twee jaar. Na 15 jaar Sorgløse met hun vorige boot te hebben gevaren, wilden zij wat anders. Op de wensenlijst stond een ruimere zit. ‘Het is leuk om meer ruimte te hebben voor de kinderen en kleinkinderen als deze een dagje langs willen komen zonder dat zij blijven slapen’, vertelt Anneke. ‘Ook wilden we wat meer comfort rond het slapen en een zwemplateau.’ Jan vult aan: ‘In deze boot hebben we 220 Volt tot onze beschikking en ook een kachel. Iets meer comfort dus, we worden ook een dagje ouder.’

De så fint is een Spitsgatter Agder 840 motorboot. Een Noors boottype die er tiptop uitziet. Jan, naar zijn zeggen ‘van oorsprong een techneut’ en iemand die ‘het graag allemaal goed voor elkaar heeft’ vertelt dat deze boot aan al hun wensen voldoet. Zij gaan er ieder jaar een of twee weken mee naar Friesland en daarnaast ondernemen zij veel dagtrips met vrienden, familie, kinderen en kleinkinderen. Zo ook vandaag.

Zij maken zich op om hun kinderen te ontmoeten op de steiger achter Walhalla. Ik besluit hen niet langer op te houden.

Tot slot vraag ik hun of zij nog een leuke anekdote kunnen vertellen. Anneke aarzelt geen moment. 'Vorig jaar troffen we aan de steiger een mevrouw die maanden op haar boot woonde en zo door Nederland vaart. Haar man gaat overdag met de trein naar het werk. Om te kunnen koken maakte zij gebruik van een oventje. Dat oventje

was stuk en mevrouw zat met haar handen in het haar. Jan heeft met onze auto, met haar, een nieuwe oven gekocht. Enige tijd later troffen we op onze boot een presentje en een heel lief kaartje. Op dat kaartje stond: 'Sommige mensen hebben geluk in de loterij, anderen met hun leuke burens'. Hartverwarmend!'

We maken nog even een foto om aan dit stukje toe te voegen en nemen afscheid. Behouden vaart!

Naam type bjaar	så fint Spitsgatter Agder 840 2000
Eigenaar	Jan en Anneke Voormeeren, sinds augustus 2023
Lengte over alles	8,63 meter, inclusief zwemplateau
Breedte	3,30 meter
Diepgang	0,80 meter
Materiaal	Polyester
Totaalgewicht	2600 / 2800 kg
Zeiloppervlak	-
Motor	Yanmar 75 pk inboard diesel (4JH3-TE)
Mooiste ervaring	Zonsondergang op het Wolderwijd. Bladstil water, afgemeerd aan de steiger achter restaurant Walhalla
Schippersschaamte	Een keertje weggevaren terwijl de walstroomkabel nog vast zat

Jaap Madern

Ken je dat, ankeren is zwaar werk

*Niet dat het niet lukt, nee dat zou over-
dreven zijn. Maar het tillen van ons anker
met bijbehorende acht meter ketting is
bepaald geen licht klusje.*

Wij varen een Doerak en het onderhoud doe ik zelf. Dat schrijf ik erbij omdat ik van beschadigingen aan m'n schilderwerk niet blij wordt, laat ik het zo maar omschrijven. Eigenlijk hebben schippers van een werkscheepje het veel gemakkelijker. Zwarte vale romp en een beschadiging valt niet op, heerlijk relaxed lijkt me dat. Maar ja, om nou onze licht blauwe Doerak mat zwart te schilderen met rondom autobanden als stootbuffer, nee dat gaat me te ver.

Ons Danforth-anker houdt vrijwel altijd goed in de bodem van de Randmeren en Friesland, hij is echter onhandig groot en zwaar. Omdat wij vaak voor anker overnachten (altijd weer een geweldige ervaring) en met een rustig gevoel willen slapen, hebben we acht meter voorloop ketting. Daarmee is het tot nu toe altijd goed gegaan, geen enkel probleem wat dat betreft. Het anker hangt in twee beugeltes vóór de preekstoel dus die hoeft niet meer over de geschilderde reling getild te worden. Optillen, laten zakken en klaar is kees zou je denken. Maar de ket-

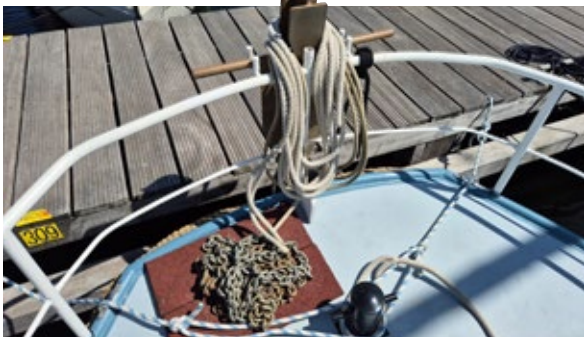

ting ligt op het voordek en moet over de geschilderde reling overboord gezet worden. Het punt is dat zowel het anker als de ketting het schilderwerk beschadigden en de boel bij elkaar erg zwaar is, ik schat iets van 30kg. Als je de boot niet wilt beschadigen moet je alles buiten je macht vóór de boot uit overboord zetten en dat is mij echt te zwaar.

En dus hebben we een oplossing bedacht, ik ben hem nergens anders tegen gekomen maar voor ons werkt hij prima. Tussen de ketting en het anker zit nu 6 meter oude schoot. Eerst zet ik het anker overboord en deze zakt aan de schoot naar de bodem. Het gewicht van de ketting hoef je tot dan niet te tillen, want die ligt nog aan dek. Vervolgens gaat de 8 meter ketting voorloop overboord en vier je de ankerlijn zover je dat nodig vindt. Daarmee is het til-gewicht beperkt van 1x30 Kg naar 2x15 Kg. Zo is het beter hanteerbaar en ontstaat er minder schade aan het schilderwerk.

Klaas Voet

Doerak "Boetje"

Ervaringen van een lid: ‘Held van de haven heeft ons van het zinken behoed’

Jan van den Berg zocht mij op het werk op en zei: “Ik heb nog een goed verhaal voor Langsij.” Die zaterdag erna zaten we samen op het terras van de Kop van de Knar, onder het genot van een kopje koffie. Daar vertelde hij zijn verhaal.

Het was een prachtige zomerse dag, jaren geleden. Jan denkt dat het 2009 was. Samen met zijn toen 12-jarige zoon ging hij zeilen in hun Spanker, een zes meter lange, houten open zeilboot. “Het was een fijn bootje,” noemt Jan het. Terwijl ze de haven van Zeewolde binnenvoeren, riep zijn zoon: “Papa, er komt water binnen!” Jan reageerde: “Water binnen, jongen? Even kijken.” Wat bleek? Er zat een gat in de kielkast. “Shit, heb ik weer,” dacht Jan. Toch had hij zijn zoon een ijsje beloofd, dus gingen ze eerst dat ijsje halen.

Eenmaal terug bij de boot lag deze vol water. Toch besloten ze het erop te wagen. Iedereen op de kade had het inmiddels in de gaten: die boot zou gaan zinken. Jan werkte op de Levant, een middelbare school in de buurt en was dus geen onbekende. Leerlingen en bekenden stonden toe te kijken hoe diep de boot in het water lag. Het leek een kwestie van tijd voordat hij zou zinken. “We gaan zo nooit terug naar Harderwijk,” beseftte Jan.

Toen zagen ze Willem van de Vis met zijn vrouw Joke. Jan herkende hem meteen als

Flevo-lid, te zien aan het Flevovlaggetje. Willem zwaaide en kon nét op tijd de landvast van de zinkende boot grijpen. Jans zoon klom snel bij hen aan boord. Op de kade keek iedereen toe. “Shit, er gebeurt niets,” zullen ze hebben gedacht. Jan trok zijn T-shirt uit en stopte het in het gat. Willem pakte een pomp en wist de boot leeg te pompen. Daarna sleepte hij hen terug naar Harderwijk.

Eigenlijk zou Jan die avond uit eten gaan, maar door alle toestanden ging dat niet door. In de oude haven gingen ze naar de schuine helling en lieten de boot daar liggen. De volgende dag lag hij weer vol water. Samen met Erry en Willem pompten ze hem opnieuw leeg, zetten hem op de trailer en trokken hem op het droge. Jan liet de boot veertien dagen drogen en repareerde het gat. De boot was weer waterdicht en klaar om te varen, maar niet voor lang: de Spanker werd snel verkocht. Jan was klaar met hout.

Met een polyester Centaur zeilde hij daarna nog een hele tijd. Een fijne boot, “voer als een malle,” zegt Jan. Maar ook daar was hij op een gegeven moment klaar mee, vooral met het lage zitten. Inmiddels vaart hij alweer zes of zeven jaar met een New Classic 700.

Regelmatig denkt Jan nog terug aan dat voorval. “Zonder Willem was de boot zeker gezonken,” zegt hij. “Willem is een held. Hij heeft ons gered. Een Flevo-lid dat ontzettend behulpzaam was en ons van het zinken heeft behoed.”

Natascha Verhagen

Update - Leerlingen RSG Slingerbos bouwen zonneboot voor Elfstedentocht

Wij zijn het Young Solar Team van RSG Slingerbos | Levant, bestaande uit 13 leerlingen: 10 uit 4 havo en 4 vwo, 2 uit 3 vwo en één uitwisselingsstudent. In de vorige Langszij vertelden we over onze voorbereidingen en de proloog in Emmeloord. In deze Langszij delen we meer over ons project, de begeleiding en natuurlijk de Elfstedentocht.

Het project

Het Young Solar-project houdt in dat leerlingen uit het voortgezet onderwijs samen, onder begeleiding, een boot bouwen die vaart op zonne-energie. Onze boot is ongeveer 5 à 6 meter lang en 1,5 meter breed. Er past één leerling in en de boot kan een snelheid halen van 18 kilometer per uur. De energie komt van drie zonnepanelen. Als team waren wij onder andere verantwoordelijk voor de bouw, de techniek, het opstellen van een begroting, sponsoring, de logistiek en de organisatie van de wedstrijdweekenden.

De begeleiding

Wij werden tijdens het project begeleid door twee Technasiumdocenten en ondersteund door veel enthousiaste ouders. Op de RSG volgen wij het vak Onderzoek & Ontwerpen (Technasium): een praktisch vak waarin je werkt aan echte projecten. We leerden tijdens dit project niet alleen hoe je een zonneboot bouwt, maar ook hoe je samenwerkt, een planning volgt, omgaan met tegenslagen en zelfs hoe je voor een groep moet koken tijdens de wedstrijdweekenden.

De Elfstedentocht

Met onze boot hebben we de Elfstedentocht gevaren, verdeeld over twee weekenden. Daarbij ging er veel goed, maar natuurlijk ging er ook wel eens iets mis. Op de allereerste dag deden de zonnepanelen het niet, waardoor we stil kwamen te liggen en niet verder konden. Toch hebben we hier veel van geleerd en ons als team ontwikkeld en daar zijn we trots op. Uiteindelijk zijn we als 18e geëindigd in het klassement. Gezien de pech op dag één zijn we daar erg tevreden mee.

Het was een prachtig project waarin we ons konden verdiepen in techniek én duurzaamheid. We zijn ontzettend dankbaar voor deze ervaring en voor alle steun van ouders, docenten en sponsors. Ook vonden we het erg fijn dat we mochten testen in jachthaven De Knar.

Al met al was dit een geweldige en leerzame ervaring. We hopen dat we volgend jaar, met een nieuwe lichter leerlingen, weer zoiets moois mogen neerzetten!

- SLOEPKAPPEN
- HUIKEN & HOEZEN
- DEKKLEDEN
- REPARATIES
- SPRAYHOODS
- REINIGING & ONDERHOUD

KLAASSEN DOEK & ZEIL

GALVANISTRAAT 6 - 3861 NJ NIJKERK | 033-3037700 | INFO@KLAASSENDOEKENZEIL.NL

Even voorstellen: Achter de bar

Ik heb nooit iets gehad met watersport. Vroeger hadden we thuis wel een kano, maar als je daar met drie of twee wat forsere mensen in ging zitten, zonk hij naar de bodem. Sinds ik bij het clubhuis werk, leer ik wel steeds meer over watersport, maar eerlijk gezegd kan de watersport zelf mij niet zoveel schelen. Wat ik veel leuker vind om te horen zijn de persoonlijke verhalen van de gasten die langskomen.

Ik ben Arne en ik werk nu sinds een maandje in het clubhuis van de haven. Het bevalt me hier erg goed. De haven is een klein wereldje en dat is ook te zien als ik aan het werk ben. Veel gezichten en namen vallen steeds meer op hun plek en begin ik te onthouden, waar ik verbaasd over ben, want ik ben niet al te best met namen. Ik werk hier als zomerbaantje om wat geld te verdienen voor het komende schooljaar. Ik zit nu op kamers in Zwolle, waar ik de kunstacademie doe. De kunstacademie is dan ook een onderwerp dat vaak naar boven komt als ik aan het praten ben achter de bar.

Ik vind het ook leuk om op werk verhalen te horen van de gasten over toen ze mijn leeftijd waren. Ik ben nu 19 en vaak kom je er dan ook achter hoe snel de wereld verandert en hoe belangrijk het is om iets te doen dat je leuk vindt, dus ik heb dan ook een laatste boodschap voordat ik een einde brei aan dit verhaaltje. Dat is pluk de dag, 'carpe diem' en kom een keer eten bij het clubhuis :).

VAN DE REDACTIE

Inleverdata copy voor de Langszij in 2025:

Voor de editie van november 2025: 15 oktober 2025.

Een avondje Adriana

Al heel wat jaren is er, zoals bekend, gedurende de zomermaanden het zogenaamde WAC evenement op de woensdagavond, inhoudende zeilwedstrijden op het Wolderwijd met deelnemers van de WV Flevo en de WV Zeewolde.

Enige jaren terug heb ik het genoeg gehad om met de Astra van Gerrit Hop en met de Isis van Bram Boot mee te varen, op zichzelf een hele belevenis om mee te maken. Wat er allemaal komt kijken om vanaf de start een goede positie te varen en dan goed te kunnen finishen, want daar is het een wedstrijd voor.

Al een paar jaar wilde ik wel eens weten hoe zo'n uitslag tot stand komt, wetende dat elke woensdagavond de Adriana op het Wolderwijd als wedstrijd boot fungeert.

Toen ik op een dinsdagmiddag de Adriana zag afmeren aan de kant bij de hijskraan was dat voor mij de gelegenheid daar om te vragen of ik een keer mee kon. Het antwoord van schipper Willem Zwart was: "geen probleem als je er maar morgenavond om 18:00 uur bent".

Woensdag 9 juli, een prachtige zomeravond, meld ik me keurig op tijd en maak

kennis met de 6-koppige bemanning bestaande uit Willem, de schipper- Jan voor de koffie enz.- zijn vrouw Els, schrijfster – Ramon, wedstrijdleader – Guido, rib en Hoske, schrijfster.

Al snel kwam ik te weten dat de crew de taken deze avond goed hadden verdeeld en als team prima met elkaar samen werkten. Om 18:15 uur startte Willem de motor en ging keurig achteruit draaiend in de havenkom, richting de plek op het Wolderwijd om aldaar voor anker te gaan in verband met de wedstrijden. De rubberboot met Guido en Hoske kwam langs en even later ook een stel uit Zeewolde. Deze twee boten kregen de grote gele boeien mee in hun kleine vaartuigen om te verankeren in de voorgeschreven wedstrijd baan via aanwijzingen van wedstrijdleader Ramon per marifoon.

Even later kwamen de boten uit Harderwijk en Zeewolde die zich hadden gemeld

– in totaal 49 – voor de wedstrijd langzaam onze kant op. Ze begonnen zo goed als mogelijk rondom de Adriana te varen om een goede start positie te vergaren tot het startschot klinkt dat wordt gedaan door wedstrijdleader Ramon in dit geval met een toeter.

En dan begint het spektakel, geweldig om te zien vanaf de Adriana. Ik ging er maar speciaal goed voor zitten om het allemaal goed te kunnen volgen. Sorry en zeker met alle respect voor alle deelnemers ging mijn aandacht voornamelijk uit naar de twee gelijkwaardige boten, de Astra en de Isis om die goed te kunnen volgen. Temeer omdat ik allebei de schippers al jaren goed ken en weet hoe goed ze met elkaar op kunnen schieten, de wedstrijd mentaliteit naar boven komt van beide schippers en om na de wedstrijd, ongeacht de uitslag, weer gezellig met elkaar een pilsje te pakken.

Maar goed ik ga natuurlijk even voorbij aan het feit waarom ik ook het gebeuren op de Adriana mee wilde maken. Nou hier bij dan: toen de wedstrijd eenmaal goed op gang was gekomen, kwam Jan op het idee om maar eens koffie te zetten en dook onder in het schip, om enige tijd later naar boven te komen met de koffiekan en daarbij ook nog iets lekkers. Nadat we ons dit allemaal goed hadden laten smaken, ging ondertussen wel alle aandacht van Ramon en bemanning van de rubberboten inzake de wedstrijd gewoon door. Even later kwam de lucht van gebakken eieren naar boven met als gevolg dat Jan weer naar boven kwam, maar nu met een koekenpan waarin een eiergerecht zat en waarmee hij zijn ronde maakte om ieder-

een te voorzien. Daarbij werd ook nog een drankje naar keuze geserveerd, dus ja vul het maar in, een geweldig tocht.

Naarmate de wedstrijd tegen het einde liep ging alle aandacht daar naar uit. Wedstrijdleader Raymond ging aan het werk, met hulp van schrijfsters Els en Hokse om de boten die het finish vlaggetje passeerden af te blazen met zijn toeter en de tijd van elke boot aan hen door te geven en te vermelden op een daarvoor bestemde lijst om later de uitslag te kunnen gaan berekenen door de wedstrijd commissie. Wat me wel opviel, is dat bijna elke boot die werd 'afgeblazen' de bemanning heel vriendelijk zwaaide naar Raymond als teken en dank dat ze het weer prettig hadden gevonden. Nadat alle boeien weer aan boord waren voeren we rustig achter de boten aan richting onze thuishaven De Knar om aldaar gezellig in het clubhuis de uitslag te vernemen.

Na afmeren in de haven liep ik met de bemanning gelijk op naar het clubhuis om ze daar te bedanken met een drankje voor de uitnodiging en de gezellige avond. Maar hoe ik het ook wende of keerde daar was geen sprake van. Ik kreeg zelfs tot mijn verbazing te horen dat ik eigenlijk tot de bemanning had gehoord. Ik was daar wel een beetje verlegen mee en stelde voor dan iets te eten te bestellen, nou daar was ik alweer te laat mee want e.e.a. stond al voor mijn neus op de bar.

Bemanning van de Adriana hierbij alsnog hartstikke bedankt en leuk dat ik er even bij hoorde!

Martin Karnekamp

Varen in De Kop van Overijssel

Uit het logboek van het LEGAATJE

Woensdag 9 juli 2025, na lange aarzeling en het grillige, soms te warme, weer vertrekt het LEGAATJE begin van de middag uit de Knar. Yuri, onze havenmeester, is op de hoogte. Eventueel kan mijn box voor een dag of 10 door passanten worden gebruikt. Het weer ziet er voor de komende dagen goed uit. Wel vlagerig en uit de 'verkeerde' hoek: N-NO.

Voor vandaag is het reisdoel Elburg, 10 mijl. De havenmeester onderweg gebeld: "Kan gaan liggen bij de groene bordjes". Maar eenmaal in het kanaal daar: geen enkel groen bordje, kan even aanleggen bij het havenkantoor. De havenjuf wijst me op een kleine ligplaats achter een motorjacht in de 'kom' parallel aan de steiger. "Zal je wel even helpen". Vaar er heen, ze vangt me op en het bootje ligt daar prima. Gelijk met haar afgerekend en de stikker in het want geplakt. Hier (nog) geen code voor het sanitair dat toch zo aan de openbare weg ligt. Daar is discussie over. De benzinepomp is vlakbij dus altijd even een jerrycan vullen, ook al heb ik meerdere reserve tanks aan boord. De meegenomen pasta opgewarmd, daarna een avondwandeling door het stadje gemaakt. Tot mijn

grote verbazing rijdt er een nostalgische oude automobiel in een van de oude straatjes ❶ en lopen 'verklede' mensen rond. Al snel blijkt dat een TV -ploeg bezig is om opnames te maken voor een volgend jaar te verschijnen serie over 'Noordwijk' en zijn bekende hotel in het begin van de 20e eeuw... ben benieuwd.

De volgende dag op tijd op, het reisdoel is Kampen. Het is lang geleden dat ik daar met mijn boot was. Het is bewolkt en er is weinig wind. We passeren de Reeve-sluis met wat opstoppen en vastlopen van enkele schepen langs de rand van de vaargeul. De Roggebotbrug opgeroepen met VHF 64, even wachten aan het remmingwerk. De Eilandbrug hoeft voor ons niet te draaien. Maar zie ik daar een bolton met

mijn initialen!? Dat is uniek en geen digitaal trucje! ② Ondertussen telefonisch contact gezocht met de havenmeester van de Buitenhaven: “komt goed...”. Mag naar box 63, achter in de verenigingshaven. Maar daar blijkt dat de kade zo hoog is dat ik er niet eens op kan komen. Bij navraag blijkt dat er in de ‘Oude haven’ nog even een evenement is, maar dat ik daar later aan een steiger mag. “Ik sta klaar om je op te vangen”. Ook hier ligt het LEGAAT-JE als een ‘kleinduimpje’ tussen de grote motorjachten ③. Het is warme dag en de parasol gaat er op. Als ik vraag waar een benzinepomp is, krijg ik te horen: “dat is een heel eind lopen”. Toch maar de rugzak met bijna lege jerrycan gepakt en langs de IJssel naar de andere kant van de oude binnenstad gelopen. Het Kamper Koggeschip vaart langs. Op de terugweg langs enkele historische gebouwen, toch een leuke wandeling! Mijn huis-nasi opgewarmd. Maar ook deze avond moet de vaat worden gedaan. Op mijn vraag waar er een afwas-ruimte is, wordt me door de vrijwilligers in het clubhuis meegedeeld: “die hebben we niet. Iedereen heeft alles aan boord. Maar je mag hier wel even afwassen hoor...”. Zo gezegd, zo gedaan. Gastvrij zijn ze zeker! Op mijn voorstel een aanrechtje te plaatsen in de wasruimte (plek zat) wordt negatief gereageerd...

Vrijdag, we gaan op weg naar Zwartsluis. Maar eerst word ik nog uitgenodigd voor een kop koffie door de schippers van de ‘Le Frisonne’, een kruiser die met de vorige eigenaar in onze oude haven heeft gelegen. Heel gastvrij en nieuwsgierig naar mijn solo-vaartocht zijn ze. Hoog tijd om te vertrekken. We varen een stukje de IJssel af, dan via het natuurgebied het Kattendiep, het Ketelmeer naar het Ramsdiep. Er staat een noordelijk windje en de zeilen kunnen er op! Het is een lang, saai kanaal, maar deze keer gaat het plezierig. Even voorbij het Vogeleiland gaan de zeilen naar beneden, het Zwolsche Diep kronkelt te veel, ook de pont bij Genemuiden vraagt aandacht. Contact gezocht met het havenkantoor van het recreatiecentrum Zwartewater. Een bekende stem zegt: “je mag naar haven 1, box A10”. Voordeel voor mij: ik hoef niet eerst naar de meldsteiger. Later in het havenkantoor blijkt wel dat ze zo’n ‘reservering’ alleen doen bij beken-den. Veel te vaak bellen er schippers, maar komen ze uiteindelijk niet. Daarna weer hetzelfde ritueel: benzine halen en naar de supermarkt de voorraad aanvullen. Het is al weer etenstijd, de pannen gaan op het vuur... maar niet voor lang: gas is op! Gelukkig is er een volle tank aan boord (ook al is die van vorig jaar), maar na een zorgvuldige montage branden de vlammen weer en kan ik later genieten van een maaltje. Ondertussen een afspraak gemaakt met B&A, vrienden uit Havelte die me morgen in Meppel kunnen ophalen. Ben was in de tachtiger-jaren één van de cursusleiders bij de Flevo.

Zaterdag geen haast. De Meppelerdiep-brug (VHF 22) zal, na even aanleggen, voor mij alleen draaien! Na een kleine 2 uur motoren roep ik de Eshuisbrug op, ook daar even wachten. De meeste brugwachters bedienen meerdere bruggen. In de gemeentehaven is het even zoeken naar een plekje. Maar het lukt in een 8-meter-box, vlakbij het havenkantoor. Gemeld en

betaald! Code voor het toiletgebouwtje, de douche gaat om 21u dicht. Een kleine wandeling naar het centrum: krant gekocht. In de loop van de middag word ik opgehaald. Later gaan we gezellig uit eten bij de Havelter Golfclub. Tot slot word ik weer aan boord gebracht.

Zondagochtend, een beetje uitslapen. Vertrek tegen 11u naar de vlakbij gelegen Eshuisbrug. Maar de lichten staan op dubbelrood... en dat op deze tijd? VHF 22 biedt uitkomst, een stem zegt: "Sorry, vergeten het 'nachtlucht' er af te halen. Doe het direct en zal voor je openen!!"... zo geschiedde ... een bijzondere ervaring. Het LEGAATJE was kennelijk het eerste jacht dat een opening nodig had. Bij de Beukerssluis gaan de deuren net voor mijn neus dicht, aanleggen. Ondertussen is het gaan miezeren: zeilpak aan, maar eigenlijk is dat veel te warm! Gelukkig is hier, in het hoogseizoen, geen middagpauze, dus na eerst de ander kant te hebben geschut, mogen wij er in. We motoren in noordelijke richting, via de Blauwe Hand naar de

benzinepomp in Giethoorn, zo aan de wal-lekant! Aan de westzijde ligt jh. Zuiderkluft. Er is ruimte genoeg, kies een plekje aan het groen en dichtbij het - enkele jaren geleden nieuwe en praktische – sanitaire gebouw. In de namiddag wandelen door een druk Giethoorn. Een kleurrijke verzameling gasten loopt en vaart door de grachtjes, zeg maar file-varen. Maar het gaat er rustig aan toe. Ik wandel hier niet voor de eerste keer en toch overkomt het me dat ik in Giethoorn 'verdwaal'. Na een ander bruggetje genomen te hebben, zie ik weer andere boerderijtjes/winkel-tjes etc. Aan het einde daarvan een parkeerplaats ... hier klopt iets niet. Aan twee dames die in hun voortuin zitten vraag ik de weg 'naar het kanaal'. "Nou dan moet u eerst helemaal teruglopen naar de kerk en dan.... daar verder. Waar moet u naar toe? Zal ik u met de auto brengen? ". Mijn antwoord: "de brug bij de jachthaven.... ". "Stap maar in" en met een "er komen nu wel heel veel toeristen, er verdwalen er wel meer. Iedereen kan met sloepen gaan varen, het zijn er nu wel 1000. We overleg-

gen hierover met de gemeenteraad”. Zo hoor je nog eens wat. Na korte tijd zet ze me af bij de brug van Giethoorn-Zuid en loop ik naar de boot. Wat een service en vriendelijkheid!

De volgende dag kunnen we, onder een licht bewolkte hemel, buiten ontbijten. We varen verder naar het N. Er volgen een tweetal bruggen die door Giethoorn-Zuid worden bediend na tel. oproep. Er wordt gewacht op meerdere schepen zodat we ‘in konvooi’ ook Giethoorn-N kunnen passeren. Vóór de middagpauze (hier wel) gaat de Heerenbrug nog voor me open. Vaar deze keer niet via het kanaal naar Ossenzijl, maar via de andere ‘toeristische’ route: het Steenwijkerdiep en de Wetering en langs Kalenberg met een aantal te betalen (€ 2,50) bruggen, bediend door ‘brug-juffen’. Het is een vriendelijk landschap en de ganzen waggelen met ons mee ⁴. We varen langs oude en heel nieuwe huizen, samen met veel motorboten. Einddoel: recreatiecentrum De Kluft. Aan de midden kopsteiger is nog een plekje, met vrij uitzicht. Verder is dit stuk van de haven bijna vol gegroeid met waterplanten: de een bloeit nog mooier dan de ander. Maar dat is eigenlijk niet de bedoeling vertelt de havenmeester die ‘s avonds langs komt. “Komende week komen ze maaien”. Dan naar het enige winkeltje in dit dorp. Het is er donker, de eigenaar komt er aan: “Ik ben met pensioen en heb in december de winkel gesloten, heb nog wat potten, wijn, non-food

en een ijsje”.... Dus geen vers brood of groente meer in dit dorp. Je kunt naar Oudemarkt fietsen: 5 km verder weg. Voor ouderen moet dit toch wel heel lastig zijn. Koop dan toch nog maar een ijsje en dat doet ook de Ossenzijler brugwachter die ik op een holletje terug zie gaan naar zijn brug midden in het dorp omdat er een schip door moet... Aan het einde van de middag nog langs het tijdelijke SBB ‘bezoekerscentrum’. Het oude pand wordt gesloopt (te oud, ongedierte) en wordt – hopelijk volgend jaar – vervangen door een nieuw ‘European Wetland Center’. Op mijn vraag naar vaartochten door de Weerribben hoor ik dat er de volgende ochtend een ‘Fluistertocht met de boswachter’ is van twee uur. Daar voel ik wel wat voor, want met je zeilboot kom je niet echt in het veen-moeras-gebied. Na het eten nog even buiten gelezen, maar het wordt fris (17°) en ik ga naar binnen. ‘s Nachts motregen.

Dinsdag is het aanvankelijk zwaar bewolkt. Gelukkig klaart het op en met 10 gasten, de vrijwilligers schipper Kees en ‘verhalenverteller’ Bas, stappen we in de e-boot die ons door dit gebied voert. We passeren enkele oude, zeer lage, bruggetjes... “allemaal bukken” en krijgen verhalen te horen over de ontstaansgeschiedenis, de ontwikkeling, het turfsteken en het ‘gebruik’ van het Natura 2000 gebied. We stappen even uit, bekijken o.a. de ‘Zonnedauw’(Drosera), het vleesetende plantje en ‘dansen’ op het trilveen. Het zijn hele

smalle, ondiepe sloten waar we door varen en voorzichtig langs een kanoënd stel gaan ⑤. We zien de Weerribben op zijn mooist ⑥. Een bijzondere ervaring. Na terugkeer zie ik de speciale maaimachine waar de havenmeester het over gehad heeft ⑦.

Omdat ik toch wat vers eten wil hebben, haal ik 's middags mijn vouwfietsje uit de boot en trap met een stevige wind naar Oldemarkt. Een open landschap, polder-sloten die 'geschoond' worden en ooi-evaars die daar rustig bij staan te kijken. Een uurtje goed bewegen. Daarna de fiets weer opgeborgen. Er wordt regen voorspeld, dus het dekzeil gaat er op. Zie wel hoe het morgen gaat, anders blijf ik nog

een nacht hier. Inmiddels een flinke bui en even later, rond het middaguur, de volgende. Duidelijk: blijf liggen. Nog een enorme volkbreuk volgt ⑧. In de loop van de middag droger: dus tijd voor een wandelingetje. De havenmeester heeft al gezien dat het LEGAATJE er nog ligt en komt even af-

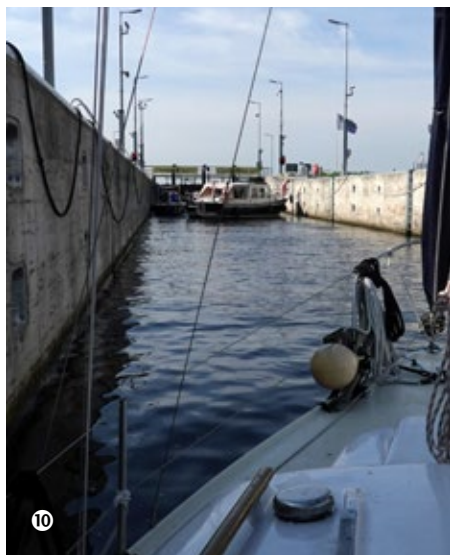

rekenen. Kan 's avonds het dekkleed weer droog opbergen! Deze haven is dit jaar mijn meest 'noordelijke' haven, vaar niet door naar Friesland. Een lastig, maar volgens mij, wijs besluit.

De volgende ochtend vertrekken we met het zeiljack aan weer naar het Zuiden. Nu via het kanaal richting Steenwijk. De Heerenbrug gebeld, benzine gehaald in Giethoorn en daarna via de Beulakerwijde – er staat daar een stevig noordelijk windje – koers Blokzijl. Een vriendelijke sluismeester loodst ons naar binnen. “er is nog plek hoor!” Begin van de middag aangelegd in een box, met zijsteiger! Blijf hier niet, maar ga wel boodschappen doen en drink koffie. Nog mooi tijd om door te varen naar Vollenhove. Het is inmiddels zwaar bewolkt en broeierig warm. VHF 64 brengt de brugopening. De haven binnen varende is er snel een groen bordje te zien: een ruime box, maar met een zijsteiger, dus geen probleem. Op zoek naar de havenmeester. Betalen en code ontvangen. Het sanitair is nog uit de vorige eeuw, schoon maar simpel. Bij navraag: Waar kan ik afwassen? Vertelt hij dat de komende winter een en ander zal worden gerenoveerd! “Je kunt bij mij wel een emmer heet water krijgen hoor!” Daar maak ik later gebruik van, dus geen keteltje op het gas en/of de waterkoker! Na het afwassen 9 is er nog mooi licht voor een avondwandelingetje door het stadje met monumentale panden en naar het park Oldruitenborgh met zijn ruïne van kasteel Toutenburg. Eenmaal weer aan boord op tijd naar binnen, het is 15°.

De volgende ochtend is het windstil, licht bewolkt. Schip en schipper klaar maken voor vertrek. De Kadoelerbrug is met VHF 18 bereikbaar en wordt redelijk vlot geopend. Dan zijn we terug op het Zwarte Meer en het Ramsdiep. Na bijna 4 uur varen (12.2 mijl) even pauzeren aan de steiger bij Schokkerhaven. Bel alvast naar onze havenmeester om te zeggen dat ik morgen terug kom. Dan een belletje naar haven De Roggebot om mijn komst te melden: “Komt goed, ga maar naar box 5 achter in de haven. Ik help wel”. Nu weet ik uit ervaring dat dit een hele grote, brede box is (10m), kleine boxen hebben ze niet, dus voor een 6-mtr jachtje lastig. Leg de extra lange lijnen klaar. Maar eenmaal daar aangekomen en de box ingevaren (de naast gelegen box is ook op dit moment leeg), mis ik al een grote achter bolder en drijf af naar de steiger, lig dus dwars in twee boxen..., maar geen havenmeester te bekennen. Dan maar een telefoontje: “ik kom over een uur”. Gelukkig is het rustig weer, zelfs warm. Ondertussen opgeruimd, in de schaduw gezeten enz. Na een tijdje spreek ik, naar later bleek, de eigenaar van de haven. Die adviseert me terug te

varen en langsij een andere (lege) steiger te gaan liggen. Zo gezegd, zo gedaan. Hij vertelt ook dat ze komende winter de steigers gaan vervangen, nou die zijn er wel aan toe. Het is er zeer rustig, slechts een enkele passant. De havenmeester komt later langs. Op mijn opmerking dat het vorig jaar in aanbouw zijnde restaurant nog steeds niet geopend is, antwoordt hij: "Er zijn steeds te veel wijzigingen. Maar als je volgend jaar terug komt, krijg je van mij daar een kop koffie!" We zullen zien. De avond valt en er komt, net voor sluitings-tijd van de Roggebotbrug (22u), een zeil-jacht binnen, gesleept door de eigen rub-

berboot. Motor problemen? Geen diesel meer? Ze kunnen hier rustig overnachten. Zaterdag 19 juli – er is wel wat wind, maar die zit in de 'verkeerde' hoek om lekker te kunnen zeilen. Dus op de motor via het Vosse- en Drontermeer, met in de Reeve-sluis een 'dwarsligger' ⑩, een korte benzine stop bij Elburg, 25 min. rondjes draaien bij de brug en het Veluwemeer uiteindelijk aan het begin van de middag, na een vaartocht van 115 mijl, afgemeerd in mijn eigen box.

Marjoleine Brielsman, schipper van het LEGAATJE

ZEILMAKERIJ HOUTKOOP

— AL 30 JAAR EEN BEGRIIP —

NIEUW ADRES!

STEPHENSONSTRAAT 17 – HAL 25
HARDERWIJK

TELEFOON
0341-427216

WHATSAPP
06 82 07 93 74

E-MAIL
ZEILMAKERIJ@HOUTKOOP.NL

WEBSITE
WWW.HOUTKOOP.NL

NIEUWE BOOTKAP OF SPRAYHOOD?

SPECIALIST IN BOOTKAPPEN, CANVAS MAATWERK VAN ZEILHUIKEN EN SPRAYHOODS.

DIGITAAL METEN EN SNIJDEN

MEEST EXACTE EN SNELSTE PROCES VOOR UW BOOTKAP VERVANGING.

REPARATIE BOOTKAPPEN

RUIM 30 JAAR VAKKUNDIGE ERVARING IN HET REPAREREN VAN BOOTKAPPEN

REINIGINGSPRODUCTEN

VERKOOP VAN DIVERSE REINIGINGSPRODUCTEN VOOR UW BOOTKAP

Ik schilder mijn vakantie...

Tijdens mijn vakantie in Friesland had ik mijn reissetje aquarel bij me: reispenselen, een compacte "travel tin" en papier ter grootte van een ansichtkaart. Overal waar ik kwam, keek ik goed om me heen en zette de omgeving op papier: bijzondere of kalmerende

landschappen, mooie boten en interessante gebouwen. In deze Langsij laat ik een selectie van de mini-aquarellen van deze zomer zien.

Natascha Verhagen

Het Spook van Pierland

Lang, l ng geleden, toen de Zuiderzee nog geen IJsselmeer heette en de wind nog verhalen fluisterde over dappere zeelui en geheime schatten, leefde er een piraat met een baard zo zwart als pek en een stem zo luid als een donderklap. Zijn naam? Johannes Pier. Iedereen noemde hem Oalde Pier - dat is oud voor "Oude Pier", want hij was zo gerimpeld dat men dacht dat hij al honderd was toen hij werd geboren.

Oalde Pier voer op zijn schip, De Zoute Zeemeermin, langs de kust van Harderwijk en omstreken. Hij was berucht om zijn scheve ooglap, zijn stinkende papegaai genaamd Mopper, en zijn ongelooflijke gewoonte om nooit een schat te begraven, maar om deze gewoon te verstoppen in zijn sokken.

Op een stormachtige nacht, zo'n nacht waarin zelfs de stoerste zeelui zich verschooten onder hun dekens, sloeg het noodlot toe. De lucht was zwart, er kwam geen einde aan de regen en de wind gierde als een boze walvis. De golven sloegen hoog tegen het schip en de bliksem flitste. En iedere donderslag kraakte, de ene nog harder dan de andere.

De Zoute Zeemeermin, een oud schip met houten planken die erg kraakten, vocht tegen de golven en de wind. Oalde Pier stond op het dek, zijn baard wapperde als een vlag in de storm, terwijl zijn papegaai Mopper gillend van angst in de mast vastgeklampt zat. Mopper riep: "Dit is het einde! We gaan allemaal ten onder! Tien keer erger dan mijn laatste bad!" Maar Oa-

alde Pier lachte. Hij bulderde: "Niet zo snel, Mopper! Het is een avontuur!" Net op dat moment raakte een gigantische golf de Zoute Zeemeermin van achteren, en het schip begon te draaien. Planken knalden uit elkaar, touwen braken, en de mast scheurde in tweeën. Mopper schreeuwde zo hard dat hij zelfs boven de storm uitkwam: "We hebben geen tijd meer voor avontuur! Help!" Maar Oalde Pier, die altijd een beetje eigenwijs was, greep zijn favoriete sokken – die met al die goudstukken en het zilver, en dook in het water, vastbesloten om niet zonder zijn schat te verdwijnen.

Hij verdween in de donkere golven, met de sokken stevig in zijn handen, terwijl de Zoute Zeemeermin voorgoed naar de bodem van de zee zonk, de mast nog even omhoogstekend alsof zij het nog niet kon geloven dat het voor haar gedaan was. Mopper, die als enige de schipbreuk had overleefd, vloog wild rond in de regen, het enige wat hij nog zei was: "Oalde Pier, je hebt wel sokken, maar geen boot meer!" De storm riep nog één laatste boze kreet, en toen was het stil. De zee kalmeerde.

De zon kwam op. Een nieuwe dag begon, alsof er niets was gebeurd.

Eeuwen gingen voorbij. De zee trok zich langzaam terug, het land veranderde, en precies daar waar het schip was vergaan, kwam een piepklein eilandje tevoorschijn. Niemand wist hoe het daar was gekomen, maar vissers die erlangs voeren, begonnen het eiland te mijden. Elke nacht, als de maan hoog aan de hemel stond, hoorden ze vreemde geluiden die ze niet konden verklaren. Gelach, gerammel van kettingen, en een stem die door de mist riep: "WAAR ZIJN MIJN SOKKEN?!"

De vissers waren bang en durfden niet dicht bij het eiland te komen. Ze gaven het eiland een naam die ze met ontzag fluisterden: **Pierland**. Een plek waar de zee nog altijd haar geheimen bewaakt en waar zelfs de dapperste zeeman zich niet durfde te wagen.

Op een zomerse dag besloten Timo, Fleur en hun hond Boef om lekker te gaan suppen. Het water was kalm, de lucht strakblauw, en de zon scheen fel. Ze peddelden vrolijk over het meer, hun gedachten ergens anders, totdat de wind plotseling om hen heen begon te waaien. Eerst was het nog een briesje, maar al snel werd het een stevige windvlaag die hun sups deed draaien en hen richting het verre eiland blies. "Dit is niet normaal!" riep Fleur, terwijl zij met moeite haar balans probeerde te houden. Timo keek naar de horizon en zag in de verte iets opduiken — een piepklein eilandje, omhuld door mist, alsof het uit de lucht was komen vallen. De wind blies steeds sterker en de kinderen raakten snel van koers. Ze gleden over het water, niet in staat om hun richting te veranderen, tot ze uiteindelijk het eiland bereikten. "Laten we het eiland verkennen!" zei Timo, hoewel hij zich een beetje ongemakkelijk voelde door de vreemde sfeer die ineens over het water hing.

Boef begon te grommen, zijn staart recht omhoog. Uit de schaduw van de bosjes klonk plotseling een vreemd, schor gezang:

"Yo ho ho, en een sok vol goud,
ik ben niet levend,
maar ook niet oud!"

Met een ritselend geluid kwam er iets glibberigs tevoorschijn. Het leek wel een schim, met een doorzichtige baard die langzaam door de lucht waaide, en een ooglap die in de wind zweefde, als een loshangend vlaggetje. Het was... Oalde Pier! Of in ieder geval, zijn spook!

"Wie heeft mijn schat gestolen?!" bulderde hij, zijn stem als donder die over het eiland rolde. En zijn sokken vlogen wild door de lucht. Timo hield snel zijn handen omhoog. "Wij niet! We kwamen alleen maar kijken!" "En we hebben pindakaas!" piepte Fleur, die het gevoel had dat ze iets moest zeggen om de situatie minder eng te maken. "Pindakaas?" riep Oalde Pier, zijn ooglap flikkerend. "Daar ben ik gek op! En dat heb ik al eeuwen niet gegeten. Geef hier!" Hij greep naar de pot pindakaas en nam een grote lik, terwijl zijn ogen ineens glinsterden van plezier. "Hmm... dat is lekker! Jullie zijn oké. Maar luister goed: dit eiland is mijn rustplaats. Totdat mijn sokken weer compleet zijn, blijf ik hier rondspoken. Elke nacht. En ja, ik weet dat dat een beetje stom klinkt." "Waarom sokken?" vroeg Timo, die steeds nieuwsgieriger werd.

Pier zuchtte diep, alsof hij een heel zwaar geheim droeg. "Omdat ik AL mijn goud erin bewaarde... en zelfs mijn favoriete toverei. Maar door de schipbreuk zijn ze nu overal verspreid over het eiland, en misschien zelfs wel in de buurt van Harderwijk!"

De kinderen keken elkaar even aan, iets meer in de war dan bang. "Dus," zei Fleur langzaam, "als wij je sokken vinden... ver-

dwijn jij?" "Voor altijd," zei Pier met een dramatisch gebaar, "Of ik verander in een gigantische visstick. Het hangt ervan af wat er precies in het oude boek stond. Ik ben de pagina helaas kwijtgeraakt."

Vanaf die dag gingen Timo, Fleur en Boef elke vakantie terug naar Pierland. Ze vonden een sok in een holle boom, eentje onder een stapel stinkende zeewier, en zelfs één in een oud palingnet in de haven van Harderwijk.

Elke keer als ze er eentje terugbrachten, werd Oalde Pier een beetje... minder spookachtig. Zijn baard begon te glanzen, zijn stem klonk minder hol, en zijn sokken draaiden rustiger om hem heen.

Tot er op een avond nog maar één sok ontbrak. "De laatste," fluisterde Pier. "De allerlaatste sok... die met het tover-ei." Die is nog niet gevonden...

En waar die is? Dat weet niemand. Sommigen zeggen dat hij onder een bankje ligt in de jachthaven bij het Dolfinarium. Anderen beweren dat hij vastzit tussen de schubben van een hele oude snoek.

Mocht je 's avonds over het water kijken. Luister dan goed. Want als je goed luistert kun je het op een stille avond horen. Zachtjes, net boven het geluid van het klotsende water... "Waar... is... mijn... sok?!"

Prijsvraag!

Weet jij waar de laatste sok van Oalde Pier zou kunnen zijn?

Teken jouw idee – hoe gekker, hoe beter!

Misschien zit hij in een fles in zee... of in de schoen van de burgemeester, of onder het petje van Yuri! Je kunt een kleurplaat

ophalen bij de Kop van de Knar of downloaden vanaf de website.

Lever je tekening in bij: Kop van de Knar vóór 15 oktober 2025.

De leukste inzending wint een Goo-diebag!

Naam:

E-mailadres:

FLEVO NAUTICA

WATERSPORTARTIKELEN

BOTEN MOTOREN TRAILERS

Op zoek naar een droomboot? FlevoNautica heeft wat jij zoekt! Onze sloepen en tenders worden naar jouw wensen samengesteld en geleverd. Grootste showroom van Flevoland!

Showroom Marina Muiderzand
Marinaweg 14 - 1361 AC Almere - 036 5368 555
www.flevonautica.nl - info@flevonautica.nl

Aan boord van 'Tante Jo'

woensdagmiddag 30 juli

Ik ben onderweg van Elburg naar thuis-haven Huizen; onze kajuitzeilboot Tante Jo (Seamaster 23) heeft als 'moederschip' dienst gedaan in een tienerzeilkamp in Elburg. Voor een korte tussenstop loop ik even Pierland binnen.

De wind is toegenomen tot WNW 5 Bf met vlagen, maar dat kan onze Tante Jo prima hebben met de werkfok en één rif in het grootzeil. Buiten het toegangsgeultje kan ik met een iets opgetrokken midzwaard ook varen. Na een paar korte en lange slagen kan ik met één slag naar het Aquaduct.

Dan zie ik recht vooruit een grote rechtehoek op het water: het blijkt een omgeslagen catamaran te zijn. Met 2 personen, een volwassene en een kind. Zij proberen de catamaran overeind te krijgen.

Ik vaar er eerst voorbij maar bedenk zo'n 150 meter later: dat gaat ze niet lukken; ik kan ze maar beter een lijntje geven en de catamaran overeind trekken. Dus terug

en de zeilen gestreken - dat is even werk want ik vaar solo en ik heb geen rolfok.

En dan krijgen ze hem toch overeind, maar de wind komt onder het zeil en vader en zoon raken onder de catamaran, die er meteen vandoor gaat. Kennelijk staan de schoten nog aangehaald.

De vader kan de catamaran nog grijpen en erop klimmen, maar de jongen blijft achter. Gelukkig werkt zijn reddingsvest prima; dat blaast zich meteen op. De jongen gilt het uit en dat kan ik me voorstellen. Hij is behoorlijk geschrokken en ziet zijn vader verdwijnen.

Ik kom snel langs en gooi een lijn maar die raakt verstrikt in de reling - waarom heb ik niet altijd mijn lijnen netjes opgeschoten klaar liggen?

De tweede lijn krijgt hij te pakken en hij is niet in paniek, doet prima wat ik zeg en zo krijg ik hem bij de zwemtrap. Motor uit i.v.m. schroefgevaar en de jongen komt aan boord.

Hij is prima bij kennis; ademhaling in orde en zo te zien geen water binnen gekregen. Maar wel bibberend en klappertandend, dus ik breng hem in de kajuit op de bank en dek hem toe met een dikke slaapzak.

De vader is met de catamaran honderden meters verder; hij komt niet goed door de wind. Later hoor ik dat de catamaran mankementen had.

Dus ga ik voor anker en naar binnen om de jongen gerust te stellen. Tenslotte komt de vader terug maar een opschieter lukt niet goed. Hij vangt nog net een lijn van mij, vraagt of de jongen aan boord is en wil hem dan meenemen naar de haven.

Dat lijkt me geen goed idee; ik houd met dit weer de jongen liever binnen. De vader roept: "Jachthaven Flevo" en die ken ik; die kant moet ik toch op. Na anker op zie ik de catamaran niet meer; die is me kennelijk al ver vooruit. Liever had ik de catamaran gesleept en de vader binnen, bij zijn zontje. Ik probeer de jongen iets te laten eten en drinken, maar hij wil niets. Hij zegt niets, later begrijpen wij waarom. Tijdens de vaart kan hij wel zijn naam opschrijven.

Na een tijdje ligt hij te slapen op de bank. Ik bel naar havenmeester Yuri, die kan de vader alvast opvangen en zeggen dat ik eraan kom. Op de jachthaven breng ik de jongen naar de Kop van de Knar en daar krijgt hij een kop chocolade, een warme trui en een deken. Yuri is er inmiddels ook maar de jongen zegt niets. Totdat iemand op het idee komt hem iets te vragen in het Duits en dan komt hij mondjesmaat los.

De redactie ging langs bij havenmeester Yuri voor de rest van het verhaal.

Cor, die op dat moment nog op het water was, had hem gebeld: een jongetje van een jaar of zeven was uit het water gehaald en moest naar Flevo worden gebracht. Het kind zei geen woord. Inmiddels waren ze op de haven, maar zijn vader was nergens te bekennen.

Toen Yuri aankwam, stond er een groep mensen om het jongetje heen. De jongen bleef stil, tot Yuri zich afvroeg: "Is het geen Duits jongetje?" Hij stelde hem in het Duits een paar vragen. Het jongetje begon te knikken: ja, hij kwam uit Duitsland.

Al snel werd duidelijk waar de verwarring zat. De vader had met 'Jachthaven Flevo' niet Watersportvereniging Flevo bedoeld, maar Molecaten Flevostrand in Biddinghuizen.

Yuri belde meteen de politie, waarna handhaving ter plaatse kwam. Zij probeerden telefoonnummers te achterhalen. Als dat niet was gelukt, had de politie het overgenomen. Molecaten was inmiddels

gebeld en ging op zoek naar de vader. In eerste instantie konden ze hem niet vinden, dus belde handhaving uiteindelijk rechtstreeks met de ouders.

Even later meldde de vader zich bij Molecaten. Na telefonisch contact kwam hij richting de jachthaven. Yuri liet de jongen nog even zien hoe het poortsysteem werkt. Toen de jongen zijn vader aan zag rijden bij de toegangspoort, lieten ze hem meteen binnen.

Gelukkig liep alles goed af. De vader was blij dat zijn zoon zo goed was opgevangen. Voor Yuri was het belangrijkste dat de jongen zich op zijn gemak voelde en weer begon te praten.

Cor kwam er achter waarom de jongen niet praatte: zijn moeder vertelde dat ze hem zojuist had geleerd om niet met vreemden te praten. De jongen wilde de volgende dag het water al weer op!

Cor Flobbe, Naarden

barstensvol creativiteit

GraphFruits verzorgde voor deze Langsij het ontwerp en het drukken ervan.

Dat doen wij voor veel verenigingen, stichtingen en bedrijven, maar vooral ook graag voor u.

GraphFruits[®]
vruchtbaar grafisch ontwerp

06 53 66 61 64

www.graphfruits.nl | info@graphfruits.nl